

David Floryk: Kanada - Zločin paní Lindy

Paní Linda Gibbonsová strávila během uplynulých 17 let téměř 8 roků za mřížemi. Její zločin? Tiše protestovala proti umělým potratům, a to příliš blízko potratovým klinikám v Torontu. Dělá to už po léta a činí tak navzdory soudnímu příkazu, který kdysi “dočasně” omezil shromažďovací právo před budovami, v nichž sídlí potratová centra. Tehdy, v roce 1994, torontský soud zavedl tzv. “ochrannou bublinu” o průměru 150 metrů, uvnitř které jsou jakékoliv protestování a veřejné výměny názorů vyloučeny. Prý aby se předešlo nepřístojnostem a byl zachován veřejný pořádek.

Paní Gibbonsová nebyla vždy protipotratovou aktivistkou. Dnes je jí přes šedesát, když byla mladší, přivedla na svět několik dětí a jedno své těhotenství také předčasně ukončila interrupcí. Po letech se postupně navrátila ke křesťanské víře, kterou v dospívání opustila. Pocítila tehdy také vinu za potracení vlastního dítěte a ptala se Boha, proč ji nepřivedl k víře dříve. Odpověď, kterou obdržela, zněla: „Dal jsem ti tvůj život. Dal jsem ti dítě. Dítě, které jsi zavrhla, patří také mně.” V té chvíli našla paní Linda své životní poslání. Potrat je zabitím, chtěla vzkázat Kanadánům, je to svévolné zlo, které umlčuje naše svědomí a deformuje duše žen vinou. Desítky tisíc každoročně v Kanadě potracených dětí jsou moderní podobou genocidy. Toto její poselství paní Lindu přivedlo do konfliktu se zákonem.

V roce 1988 kanadský Nejvyšší soud zrušil zákaz provádění potratů na kanadském území. Tento krok, který ve svých důsledcích vedl k zakládání speciálních potratových “klinik”, vyvolal vlnu veřejného pobouření a velmi polarizoval společnost. Tisíce lidí tehdy protestovaly, vedly se rozhořčené polemiky v médiích, docházelo ke slovním pŕtkám i veřejným srocením.

Počátkem 90. let tehdy došlo i k několika nešťastným konfrontacím, kdy odpŕrci potratů na tato “lékařská” centra či jejich pracovníky násilně zaútočili, došlo i ke smrtelným zraněním. Přesto, že byly tyto ojedinělé jevy zřetelně patologické a především křesťanští aktivisté “pro život” se od takových aktivit jasně distancovali, byla i těmito akcemi rozjitřená společenská atmosféra silně ovlivněna. I pod tímto vlivem soudy v Torontu tehdy regovaly “dočasnou” výjimkou, která zakázala jakékoliv protesty a agitaci před vstupy do objektů, kde se potraty provádějí. Agitace před vraty se tak stala nezákonnou a trestnou.

Od těch časů uplynula léta, zjitřené vášně utichly. Výnosný potratový byznys však pokračuje tiše dál, pod ochranou oné dočasné výjimky, umlčující jakýkoliv protest. Paní Gibbonsová však i nadále považovala své poslání obhajovat pravdu a veřejně se k ní hlásit za legální kdekoliv. Nikdy na nikoho nepokřikovala, nikdy nebyla obviněna z násilného chování, obtěžování. Většinou stojí na “svém místě” sama, mlčky, jako němý vykřičník, jen s nějakým nápisem či plakátem. Obvykle je “vyzbrojena” jen velikou tabulí se slovy “Proč, maminko? Vždyť ti chci dát tolik lásky...” Paní Linda je neústupná. Je přesvědčena, že stát na druhém chodníku nestačí. Chce, aby její poselství mohly vidět a číst ty, které do oněch budov vcházejí a jichž se bytostně týká...

Zatčena byla již více než dvacetkrát. Někdy byla věc ukončena domluvou nebo byla obvinění stažena. Častokrát však ne – a paní Linda putovala za mříže. Kvůli porušování soudního nařízení a maření výkonu rozhodnutí. Několikrát jí bylo nabízeno propuštění, zaváže-li se písemným slibem, že už svou výtržnost nebude v budoucnu opakovat. Vždy to odmítla – a tak strávila ve věznicích dohromady téměř osm let. Více než mnozí pachatelé těžkých a násilných trestných činů. Když se pak nakonec dostane na svobodu, většinou je během několika dnů či už i hodin zpět, na místě činu. A celý kolotoč tak začíná znova.

Patří tato žena skutečně do vězení? Přísně vzato, paní Linda opravdu porušuje platný soudní příkaz. Je však v pořádku, že takový soudní příkaz stále platí? Vždyť byl vydán vědomě jako "dočasný", ve zcela jiné situaci, a byl původně namířen proti zcela jinému druhu jednání. Je normální, že svoboda shromažďování a projevu je ve svobodné a demokratické zemi omezena nikoliv zákonem, ale pouze dočasným soudním příkazem, proti němuž není odvolání?

Ano, Linda Gibbonsová porušila zákon. Ale nelze se ubránit dojmu, že naprosto nepřiměřená odplata, kterou ji opakovaně postihuje státní moc, je tou skutečnou nespravedlností a porušením práva.

Se zahraničních zdrojů s přispěním Astride Wenigerové - Noga zpracoval David Floryk. Psáno pro KONZERVATIVNÍ LISTY 2/2012.

Copyright © 2007 Křesťan Dnes. Všechna práva vyhrazena.

Paní Linda protestuje. Šerif jí čte „torontský“ příkaz a policista odnáší protestní tabuli.